

ת"פ 20/11843 - מדינת ישראל נגד סולומון ביר- בעניינו, שגיא מדמון - לא בעניינו, יעקב שוקרון - לא בעניינו

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

ת"פ 20-03-11843
18 פברואר 2021

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

ממשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף	נגד	נאשמים
	1. סולומון ביר- בעניינו עו"ב"כ עו"ד עדן כוכבי ועו"ד בן יהודה		
	2. שגיא מדמון - לא בעניינו		
	3. יעקב שוקרון - לא בעניינו		

גור דין לנאשם 1

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום המתוון בשנית בעבירות של סיוע להחזקת נשק והפרעה לשוטר, עבירות לפי סעיפים 144(א) רישא + סיפה + 31 ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

כתב האישום

2. מעובדות כתב האישום המתוון בשנית עולה כי עובר לתאריך 19.02.2020 סמוך לשעה 00:01:00 לפניות בוקר, החזיק נאשם 3 ברכב מסווג פיג'ו (להלן: "הרכב") שני קל-נשק שבכוחם להמית אדם. האחד נשק גנוב שנגנב מבעליו בשנת 2011 מסווג חצי אוטומטי (CZ) ובתוכו מחסנית שהכילתה 8 כדורים בקוטר 9 מ"מ והשני נשק מסווג גז/הזקה Retay שהוסב כך שניתן לירוט דרכו תחמושת קליעית ומחסנית שהכילתה 14 כדורים בקוטר 9 מ"מ התואמת לנשק המאולתר. הנאשם והנאשם 2 היו מודעים כאמור להחזקת קל-נשק על ידי הנאשם 3.

במועד הנ"ל, נаг הנאשם ברכב בחניתה כורכר בעיר אשקלון כשנאשמים 2 ו-3 ישבו במושבים האחוריים ברכב. שוטרים שהיו באותה עת בסיוור שגרתי כשרם נסעים בנידת משטרתית הבחינו ברכב והחליטו לבצע בדיקה שగרתית משהתעורר חשד. אחד השוטרים הדליק את האורות הכהולים בנידת כרז לרכב לעזרו בצד.

הנאשם בתגובה הגביר את מהירות נסיעתו ולא ענה לחקירה השוטר. השוטרים הגיבו אף הם את מהירותם נסיעתם ונסעו בצמוד לרכב מאחור. במהלך הנסיעה המתוורת לעיל, השלים נאשם 3 מהחלון האחורי של הרכב את שני קל-הנשק והמחסניות וכל שלושת הנאים המשיכו בנסיעה במטריה להימלט מהשוטרים. לאחר זמן קצר הרכב התחרף בקרקע ועקב כך נעצר. השוטרים הצעיקו תגבורת ובמקביל צעקו לעבר הנאים שהם מעוכבים. שני קל-הנשק והמחסניות אוטרו ונתפסו במקום בו הושלכו.

.3 הנאים 2 ו-3 נדונו במסגרת הסדר טיעון "סגור" ודינם נגזר ביום 15.12.2020 בהתאם להסדר. על הנאים 2, שהורשע בעבירות דומות לאלו שבhn הורשע הנאים (סיווע להחזקת נשק והפרעה לשוטר) נגזר עונש של 14 חודשים מאסר (בניכוי ימי מעצרו), מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ₪, ועל הנאים 3, שהורשע בעבירות של החזקת נשק והפרעה לשוטר, נגזר עונש של 23 חודשים מאסר (בניכוי ימי מעצרו) במצטבר לעונש מאסר אחר אותו הוא ריצה, מאסרים מותנים וקנס בסך של 5,000 ₪.

騰কيرিম

.4 בעניינו של הנאים התקבלו שני תסקרים של שירות המבחן.
מהتفسיר הראשון (יום 29.11.2020) עלה כי הנאים כבן 24, רווק, התגורר עם הורי באshedot, סיים 12 שנות לימוד במקצוע של מכונות רכב, סיים שירות צבאי מלא ולאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות.

הנאים הודה בפני שירות המבחן בביצוע העבירות אך התקשה לשאוף באופן עמוק נסיבות האירוע, צמצם את חלקו וטשטש את אחוריותו לאירוע. הנאים סיפר כי אסף את הנאים 2 ו-3 כשבקשו ממנו טרמפ, כי לא ידע שהם מחזיקים בכלי-הנשק וכי ברוח מהנידת בשל חששו מהמשטרה על רקע מוצאו האתופי.

שירות המבחן התרשם כי הנאים טרם גיבש את זהותו האישית כבוגר ו עצמאי, כי הוא נעדר מטרות ברורות ביחס לעתידו, כי יש לו קושי לפתח אמון על רקע מפגשים עם גורמי אכיפת החוק, כי הוא בעל דפוסים של סיכון ופריצת גבולות, כי הוא מתפרק בהפעלת שיקול הדעת ובבחינת ההשלכות של תוצאות מעשיו.

noch התרשם זו, העריך שירות המבחן כי קיימ סיכון להישנות עבירות דומות בעtid. שירות המבחן הוסיף כי בקשר עמו, הנאים שיתף פעולה ושיתף בקשריו באופן מצטצם. כן התרשם שירות המבחן כי הנאים מבטא עיפויות מההיליך המשפטי.

לצד האמור, שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווע גורם מרתייע עבור הנאים, כי הנאים מצר על המציגות אליה נקלע, כי לנאים כוחות חייבים לתקוד תיקן וכי noch הסכמתו להשתלב בהליך טיפול קיימ סיכוי לשיקומ ולהימנעות מעבירות עתידיות.

noch האמור, שירות המבחן המליך לדחות את הדיון למשך ארבעה חודשים, וזאת כדי לבחון את שילוב הנאים בקבוצה טיפולית.

מהتفسיר השני שהוגש (יום 13.12.2020) עלה כי שירות המבחן קיבל דיווח מיוחדת "מעוז" שהנאים המצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני הפר מספר פעמים את תנאי מעצרו. ההפנות באו לידי ביטוי בהימצאות הנאים בבית החלופה ללא מפקחים, בניגוד לתנאים שנקבעו בעניינו. הנאים הסביר ההפרות בכך שאמו ואחיו

האמורים לפקח עליו, מצוים בשעות היום בעבודה.

באשר להליך טיפול, שירות המבחן מסר כי הוצע לנאשム להשתלב בהליך טיפול במסגרת קבוצת עצורי בית אך זה סירב בטענה כי אינו מעוניין להמתין עד שיתפונה מקום לצורך שלובתו בקבוצה והוא מבקש כי יגזר דיןו.

ኖכח האמור חזר שירות המבחן מהמלצתו לשלב הנאשム בהליך טיפול והמליץ לגזר את דיןו מבלתי שמסר המלצה עונשית כלשהי.

5. בין לبين, הנאשム נעצר במסגרת בקשה לעיון חוזר שהמאשימה הגישה עקב הפרת התנאים על ידי הנאשム. הויל ובקשתו הוגשה לאחר הכרעת הדיון, זו נידונה על ידי. בדין בבקשתו לעיון חוזר, שהתקיים ביום 21.12.2020, אליו הובא הנאשム עצור בעקבות צו הבאה שהוצאה כנגדו, עטרה ב"כ הנאשם להקדים את מועד הדיון לטיעונים לעונש וביקשה לקבוע אותו ביום הקרובים, תוך שהנאשם יכול להשחרר מצו הבאה ולשחות בתנאים בהם ששה - מעצר בפיקוח אלקטרוני. בנסיבות שנוצרו, מצאתי לקבל את בקשת ב"כ הנאשם ובהסכמה ב"כ המאשימה, הנאשם חוזר לתנאים בהם ששה ודין הטיעונים לעונש נדחה ביוםיהם.

בדין שהתקיים ביום 23.12.2020, טענו הצדדים לעונש. בדיון זה, כפי שיפורט להלן, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש של מאסר אשר יוציאו בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם סבר שאין מקום להחזיר את עניינו של הנאשם אל שירות המבחן נוכח הצפי להימשכות הליכים והקושי של הנאשם ומשפחותו לקיים את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני משך תקופה ארוכה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, מצאתי להורות לממונה על עבודות השירות לעורר חוות דעת בעניין CISROOT הנאשם לשאת המאסר בעבודות שירות, זאת תוך שהבהירתי, הן לנאשם והן לבא כחו, כי אין מקום לפתח ציפייה לעניין העונש מעצם הפניה זו כי ההפנייה נעשית לצורך קבלת תמורה מלאה אודות הנאשם ונוכח עתירתו העונשית של ב"כ הנאשם.

ביום 12.1.2021 הגישה המאשימה בקשה חדשה לחייבת ההתחייבויות והערבות שנקבעו בעניינו של הנאשם, זאת נוכח הפרות חוזרות של תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני על ידי הנאשם והמפקחים. במסגרת בקשה זו נמסר כי הממונה על הפיקוח האלקטרוני הורה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני ועל מעצרו של הנאשם מאחריו סורג וברית.

בדין שהתקיים ביום 14.1.2021, במסגרת פיקוח שיפוטי על החלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, מסר ב"כ הנאשם כי החלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני קרסה נוכח קשיי משפחתי הנאשם לקיימה. ב"כ הנאשם עתר להקדים את מועד גזר הדיון תוך שmasר כי הוא עומד על עמדתו שיטול על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הסכים כי הנאשם יוותר במעצר של ממש, מאחריו סורג וברית, עד לסיום ההליכים. בהתאם להסכמה של ב"כ הנאשם, הנאשם נעצר עד לתום ההליכים שלא במסגרת פיקוח אלקטרוני.

טייעוני הצדדים

6. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם צריך לנوع בין 12 ל- 36 חודשים מאסר. המאשימה עתרה לעונש של 13 חודשים מאסר, מסרים מותנים, קנס כספי ממשמעו תי בהתאם להנחות שהושתו על הנאים 2 ו-3 ופסקת רישון נהיגה בפועל ועל תנאי.

המאשימה הפנתה לערבים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה המשמעותית בהם, לעובדה כי הנאשם היה מודע לכך שהנאשם 3 החזיק את הנשק ברכב, לנסיבות ביצוע העבירות, לחומרה האינגרנטית הגלומה בעבירות נשק בשם לב לסוג הנשק הקטלני שהחזיקו הנאים בטבורה של עיר, למדיניות הענישה הנהוגה ולצורך בהשתת עונשי מאסר בפועל גם לנאים נעדרי עבר פלילי וכן שיקולי הרתעה הנדרשים לעבירות בהן הורשע הנאשם.

המאשימה הפנתה לגזר דין שנגזרו על שותפיו של הנאשם, ובעיקר לגזר דין של הנאשם 2 שנדון במסגרת הסדר טיעון "סגור" לעונש של 14 חודשים מאסר ועונשים נלוויים, בגין עבירות זהות לאלו שעבר הנאשם. המאשימה צינה בעניין זה, כי חלקו של הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר הוא ממשמעו יותר מזה של שותפיו, שכן הוא זה שנרג ברכב ולא נענה לקריאות השוטרים לעצור. המאשימה טענה כי גם שלנאים אין עבר פלילי ממשמעו, בשונה מנאשם 2 שלו עבר פלילי לא מבוטל (אם כי לא בעבירות נשק), אין בכך כדי להצדיק הטלת עונש שאינו עונש של מאסר בפועל אף בענינו של הנאשם, וזאת בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה.

ביחס לעונש שהוטל על נאשם 3, המאשימה טענה כי אין מקום לגזר על הנאשם עונש שהוא מחצית מהעונש שהוטל על נאשם 3, שכן בהתאם לפסקה אין מקום לבצע חשב אրיתמטי בין עונשו של הנאשם לעונשו של המבצע העיקרי.

המאשימה הפנתה במסגרת טיעונית לעונש לתקיריו שירות המבחן מהם עלה כי הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפול, ומכאן שאין מקום לתת במסגרת גזר דיןו של הנאשם ביטוי לשיקולי שיקום. המאשימה צרפה פסקה לתמיכת בטיעונית.

7. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם צריך לנوع בין עונש של מאסר על תנאי לעונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם עתר לעונש מאסר לתקופה של עד 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות. צוין כי בדיון שהתקיים ביום 14.1.2021, עם מעצרו של הנאשם, שב ב"כ הנאשם עתר לעונש זהה, ולחופין, ככל שהנאשם לא ימצא מותאים לרצות המאסר בעבודות שירות, עתר להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל תוך התחשבות בתקופת המעצר (של ממש ובפרקון אלקטרוני).

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום להשוואת עונשו של הנאשם לעונשו של נאשם 2, אף שאלה הורשעו באותו עבירות. לעניין זה טען ב"כ הנאשם כי נאשם 2 הסכים לעונש שנגזר עליו במסגרת הסדר "סגור"

משיקולים ראייתיים שאינם חופפים לאלו המתקיימים בעניינו של הנאשם. בנוסף הפנה ב"כ הנאשם להבדלים המתקיימים בין הנאשם לנואשם 2 במישור של "העשה", דהיינו, בהבדלים הקשורים בנסיבות האישיות ובמעבר הפלילי של כל אחד מהם באופן כזה המצדיק הטלת עונש קל לנואשם בגין זה אשר הוטל על נואשם 2.

ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל לנסיבותו האישיות-משפחתיות של הנאשם, לגילו הצער (אף ביחס לנאים 2 ו-3), לעובדה כי אין לו רקו עברייני, לעובדה כי התנהל עד לאיורו באופן נורומטיבי ולכן כי שירת בצה"ל שירות מלא, כשהשתתפים מתוכו כלוחם בחטיבת גבעתי.

ב"כ הנאשם התייחס במסגרת טיעוניו לביקשת הנאשם לגזר את דין מבלתי להמתין למצוי ההליך הטיפולי במסגרת שירותי המבחן. ב"כ הנאשם מסר כי עמדה זו של הנאשם נבעה אך בשל הקשיים שנוצרו למשפחה הנואשם להמשיך בפיקוח על הנאשם בנסיבות המעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניין זה נמסר כי הנאשם שהוא כבר תקופה ארוכה במעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהתאם לצפי, כפי שהוא נמסר על-ידי שירותי המבחן, היה עליו להמתין עוד תקופה ממושכת כדי להתחל ולהשתלב בהליך טיפול. ב"כ הנאשם הוסיף כי משפחת הנאשם, שהיא משפחת עולים מأتיאופיה קשת יום, נקלעה במצבכלכלי קשה, זאת גם בשים לב לתקופת החירום בה אנו מצויים בשל משבר ה"קורונה", מה שהקשה עליה להמשיך כאמור בפיקוח על הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל של ממש להודאת הנאשם, לשיתוף הפעולה שלו עם שירותי המבחן, לעברו הנורומטיבי, לנסיבות ביצוע העבירות (לרבות לפרקי הזמן הקצר בו בוצעו העבירות ולמפגש המזדמן שלו עם נאים 2 ו- 3 עם אין לו קשר), לתקופה בה שהה הנאשם במעצר ממש (חוודשים) ולתקופה בה שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני (כשmeno חודשים).

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכת בטיעונו.

8. הנאשם הביע חרטה וביקש סליחה על מעשיו. הנאשם הוסיף כי היה חוות חדשים במעצר ושמונת חוות חדשים בבית במעצר בפיקוח אלקטרוני וביקש את רחמי בית המשפט גם נוכח המצב הכלכלי של משפחתו.

דין

9. סבורני כי מתחם העונש הולם בענייננו נع בין 8 ל-24 חודשים. בקביעת המתחם התחשבתי בערכיים המוגנים שנפגעו, במידה הפגיעה בהם, בענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כפי שאפרט להלן.

10. הנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור ובתחומו, הגנה על חי אדם, הסדר הציבורי והגנה על נציגו שלטון החוק ויכולתם לבצע את תפקידם.

11. ניסיון החיים במציאות הישראלית מלמד כי ישנו בסיס מוצק לחשש כי נשק שהחזק באופן לא חוקי נמצא בסופו של יום בידי גורמים עבריינים או עוינים שייעשו בו שימוש לפגיעה בגוף ובנפש. בע"פ 09/5220 **היתם עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי,) (להלן: "ענין עוואודה") התייחס בית המשפט העליון לחומרה שבUberiorות הנשך:

"...נשך הוא נשך הוא נשך, ובנסיבות הישראליות נשך בידיים לא מורשות עלול להתגלגלו למקום לא טוב, וכך דברי האומר "מחזה שבמערכות הראשונות נראה אקדמי, עשוי האקדח לירוט במערכות האחרונות...".

12. בעניינו, מידת הפגעה בערכים המוגנים היא לא מבוטלת וזאת בשימ לב לסוג ולאופי כלי-הנשק שהחזקו ברכב ולעובדתו כי אלו החזקו ברכב במרכזו של עיר.

כאמור, מדובר בעניינו שני כלי-נשק קטלניים (כשלעצמו אחד מכל-הנשק היה טעון באותה תחמושת), כאשר אחד מכל-הנשק עבר הסבה מנשך גז לנשך קליעי קטלני מה שיכל ללמוד על השימוש המועד בכל-נשק אלו.

chroma נספה שראות בעובדה כי כאשר נדרש לצורך את הרכב בדיקה משטרתית שגרתית בחר הוא, כמו שנג ברכב, להאיץ את מהירות הרכב, לנסota ולהימלט מהשוטרים, ואגב כך להוביל למרדף משטרתי שבו נחשף 3 זורק את כל-הנשק מהרכב, וזאת תחת עצירה מיידית של הרכב כדרישת המשטרה. כזכור, הנאים נעצרו רק לאחר שהרכב בו נסעו התפרק בקרקע.

יחד עם האמור, יש לתת משקל לעובדה כי הנאשם הורשע אך בעבירה של סיווע להחזקת נשך שהעונש לצדה הוא מחצית מהעונש הקבוע לעבירה העיקרית. כן יש לתת את הדעת לכך שכלי-הנשק והתחמושת נתפסו בזירה.

מאייד, יש לתת הדעת לכך שמידת הפגעה בערכים המוגנים שעומדים בסיס עבירות הפרעה לשוטר בעניינו של הנאשם היא משמעותית יותר מזו של הנאים 2 ו-3 וזאת בשימ לב לכך שהוא שנג ברכב ולא שעה להוראת השוטרים לעצור.

13. ביחס לנسبות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לסוג כל-הנשק, לעובדה שמדובר בשני כל-נשק; לעובדה שאחד מכל-הנשק הוסב לנשך קליעי; לעובדה כי לשני הכל-הנשק הייתה תחמושת תואמת; לעובדה כי לפחות אחד מכל-הנשק היה טעון במחסנית ובה התחמושת התואמת; לחילוקו המשני של הנאשם בעבירה של החזקת נשך בהיותו "מס'ע" לעבירה זו; לחילוקו המשמעותי של הנאשם בביצוע העבירה של הפרעה לשוטר בשימ לב שהוא שנג ברכב; לאופי הפרעה לשוטר שכלה הימלטות רכובה משוטרים שביקשו מה הנאשם והנאים 2 ו-3 לעצור; בזמן הקצר של ההימלטות הרכובה; לכך שכלי-הנשק והתחמושת נתפסו; לנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירות ולנזק

שעלול היה להיגרם גם בשימם לב לכך שהנאשם סיע להחזק שני כל' נשק טעונים בתוככי העיר.

14. ההחלטה בעבירות הנشك היא מגונת ותלויה בנסיבות ה"עשה" לרבות בגילו וב עברו הפלילי של הנאשם, ובנסיבות ה"מעשה" לרבות סוג הנشك, כמוות הנشك או התחמושת, משך הזמן שה неск החזק, המוקם הוא החזק הנشك, אם נעשה בנشك שימוש והתכלית שלשמה החזק הנشك.

לצד זאת, בית המשפט העליון חזר בשנים האחרונות פעמי אחד פעמי על כך שיש לתת ביטוי עוני הולם ומרתייע בעבירות הנشك, ולצורך להחמיר בענישה ולהשיט עוני מאשר מאחריו סורג ובריח גם במקרים של נאים עיריים גודרי עבר פלילי, והכל כדי לננות ולהתמודד עם התרחבות תופעת עבירות הנشك. לעניין זה ראו ע"פ 2564/19 **אברהם אזרנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.6.2019), פסקה 10:

"קיימת בפסקה מגמת החומרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות неск תוך מתן ביטוי עוני הולם לסכנה הנשכפת מהן; וזאת במטרה להרטיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות неск היא אפוא מאשר בפועל גם כאשר הנאשם גודר עבר פלילי..." (דגם לא במקור, י', ל').

וכן ע"פ 5330/20 **סמיר ענברתאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.11.2020), פסקה 14:

"בלב הדברים, עומדת החומרה היתרה הנודעת לביצוע עבירות בנشك, לסתוגהן. בית משפט זה חזר ועמד בפסקתו, לרבות בשנים האחרונות, על הסכנה המשמשת הגלומה בעבירות אלה לשлом הציבור ולביטחונו ועל הצורך האקטוי במיגורן, ובכלל זה על הצורך בהחומרת הענישה. **כלל, עונשם של המעורבים בעבירות неск הוא מאשר ממשן לריצוי בפועל, אף אם הם גודרים עבר פלילי מכל סוג שהוא וזה להם העבירה הראשונה... וכן גם אם מדובר בבוגרים עיריים, במקרים המתאימים... יתרה מכך, בשל החומרה היתרה שבעבירות אלו והסיכון הגבוה שיש בהן לשлом הציבור ניתן משקל רב יותר לאינטראס הציבורי ולשיקולי ההרתעה**" (דגם לא במקור, י', ל').

הצדדים צרפו והפנו לפסקה שענינה בעבירה העיקרית של החזקת неск ולא בעבירה הסיווע כבענייננו זאת בשל הקושי אותו צינו לאתר פסקה מתאימה. מטיבם הדברים צרף כל צד פסקה התומכת בעמדתו העונשית.

המיאה צרפה פסקה בעבירה של החזקת неск במסגרת הושטו על הנאשםים עוני מאשר בפועל. כאמור צרפה המיאה פסקה שענינה בעבירה העיקרית ולא בעבירה הסיווע. מעבר לשוני מהותי זה, בחלק מהקרים אליהם הפניה המיאה דובר בנסיבות שונות מלן שבענייננו כמו סוג неск שונה, מספר כל' неск שונה, נאים בער פלילי או כאלו שניהלו הליך הוכחות.

כך למשל בرع"פ 6265/20 **אבו אלקיים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.9.2020) נדחתה

בקשת רשות ערעור של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של החזקת אקדח לצרכו מחסנית ובה כדורים. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 12 חודשים מאסר שהשיט עליו בית המשפט המחויז לאחר שקיבל את ערעורו והפחית את עונשו ל-12 חודשים מאסר חלוף 15 חודשים מאסר שהשיט עליו בית משפט השלום. בשונה מעניינו באותו מקרה מדובר דובר מחד בעבירה עיקרית ולא בעבירה סיוע ובמי שניהל הליך הוכחות. מאידך מדובר בנסיבות אחד בעבירה אחת כשב unineno הורשע הנאשם בעבירה נוספת נספת של הפרעה לשוטר;

בע"פ 5646/15 סאמה תהאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.2.2016) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם, בעל עבר פלילי (הרשעה אחת), שהורשע בהחזקת אקדח טעון במחסנית ובה כדורים ברכבו בצוותא חד עם אחר והותיר על כנו עונש של 15 חודשים מאסר. בשונה מעניינו באותו מקרה מדובר דובר מחד בעבירה עיקרית ולא בעבירה סיוע ובנאשם באותו מקרה מדובר דובר מחד בעבירה עיקרית ולא בעבירה סיוע ובנאשם בעל עבר פלילי. מאידך מדובר בנסיבות אחד בעבירה אחת כשב unineno הורשע הנאשם בעבירה נוספת נספת של הפרעה לשוטר;

בע"פ 2398/14 ענאן אלהזיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.7.2014) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טעון במחסנית ובה 8 כדורים ובוקופסת כדורים שהכילה 38 כדורים נוספים בעת שריצה עונש מאסר בעבודות שירות שהוטל עליו במסגרת תיק אחר, והותיר על כנו עונש של 13 חודשים מאסר. בשונה מעניינו באותו מקרה מדובר דובר מחד בעבירה עיקרית ולא בעבירה סיוע ובנאשם שביצע את העבירות שעה שריצה מאסר בעבודות שירות. מאידך מדובר בנסיבות אחד בעבירה אחת כשב unineno הורשע הנאשם בעבירה נוספת נספת של הפרעה לשוטר;

בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 20-07-7552 זאקי אלהזיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.7.2020) נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי שהורשע בעבירה של החזקת אקדח לצד מחסנית עם כדורים והותיר על כנו עונש של 12 חודשים מאסר. בשונה מעניינו באותו מקרה מדובר דובר מחד בעבירה עיקרית ולא בעבירה סיוע. מאידך מדובר בנסיבות שנטפסה לצד הנشك ולא כשהיא טוענה בנشك כשב unineno, בנشك אחד בעבירה אחת כשב unineno הורשע הנאשם גם בעבירה נוספת נספת של הפרעה לשוטר;

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 18-08-15178-15 מדינת ישראל נ' אמגד אלעביד (פורסם בנבו, 18.11.2019) נגזר על נאשם צעיר נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירות של החזקת אקדח טעון במחסנית ובה כדורים ובעבירה של הפרעה לשוטר עונש של 12 חודשים מאסר בגין המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בשונה מעניינו באותו מקרה מדובר דובר מחד בעבירה עיקרית ולא בעבירת סיוע. מאידך, מדובר בחזקה של נשק אחד.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעבירות נשק שבמסגרתה הושטו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת על אף שהנאשמים הורשעו באותו מקרים בעבירה העיקרית של החזקת נשק ולא בעבירת סיוע כשב unineno. יחד זאת, מעין בפסקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עולה כי חלק מהמרקם הוגש בעניינים של הנאים תסקרים חיובים של שירות המבחן ונמצא כי לנאים שם פוטנציאל שיקומי

גבוה ובחילק מהמקרים דובר בעבירות נספנות שונות או בעבירה אחת ללא עבירות נלוות כבעניינו.

כך, בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן** (פורסם ב公报, 19.1.2014) בו דחה בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש והותיר על כנו עונש של 6 חודשים מאסר לRICTSI בעבודות שירות שהושת על נאשם צער, נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות של הפרעה לשוטר, מעשה פזיות ורשלנות, הסתייעות ברכב לביצוע פשע ובעבירות של החזקת, רכישה הובלה ונשייה של נשך. בית המשפט העליון דחה את מתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי (מאסר בפועל לרRICTSI בעבודות שירות ועד ל-20 חודשים מאסר בפועל) בקובעו שהוא מקל ביותר והעמיד תחתיו מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשים מאסר. יחד עם זאת, בית המשפט העליון מצא לחזור ממתחם העונש ההולם שקבע ולהותיר את עונש המאסר לרRICTSI בעבודות על כנו, משיקולי שיקום, לרבות גילו הצער וההתדרדות שחלה במצבו הנפשי, כמו גם בשל העובדה שהנשך החזק על-ידי הנאשם לצרכי הגנה עצמית;

בע"פ 7139/12 **גורנו ליאור נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 7.3.2013) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם, בעל עבר פלילי, שהורשע בשתי עבירות של החזקה ונשיית נשך והפחית את עונשו ל-6 חודשים מאסר לרRICTSI בעבודות שירות חלף 8 חודשים שהשית עליו בית המשפט המחוזי. זאת, בעיקר נוכח חלוף הזמן של שנים ארוכות בין מועד ביצוע העבירות למועד גזר הדין ושינוי אורחותו של הנאשם שלא שב להסתבר בפליליים;

בע"פ 5713/10 **יוושע אקרמן נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 1.3.2011) התקבל ערעור הנאשם על גזר הדין שהוטל עליו בבית המשפט המחוזי במסגרתו נדון ל-10 חודשים מאסר בגין ביצוע עבירה של החזקת נשך (לבנת חבלה וחומר נפץ). בית המשפט העליון מצא להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשים מאסר לרRICTSI בעבודות שירות בשל המלצה שירوت המבחן, העדר עבר פלילי, ותרומתו של הנאשם לממשלה, לרבות בשירותו הצבאי.

בע"פ (מחוזי-חיפה) 52639-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו רומי** (פורסם ב公报, 16.6.2011) דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על נאשם בעל הרשעה אחת קודמת שהורשע בעבירה של החזקת אקדח ומספר פריטי תחמושת והותיר על כנו עונש של 6 חודשים מאסר לרRICTSI בעבודות שירות בעיקר בשל המלצה לעונש שיקומי של שירות המבחן, תוך שהציג כי כערכאה דינית היה משית על האשם עונש של מאסר בפועל ממש;

בע"פ (מחוזי-חיפה) 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' איתן רפאילוב** (פורסם ב公报, 5.1.2015) דחה בית המשפט את ערעור המדינה על קולת עונש המאסר בעניינו של נאשם צער ללא עבר פلילי, בוגר יחידה קרבית שהורשע בעבירה של החזקת לבנות חבלה, רימון עשן ורימון גז והותיר על כנו עונש של 6 חודשים מאסר לרRICTSI בעבודות שירות אך החמיר את רכיב הקנס והshit עלי 40,000 ₪ חלף 3,000 ₪ שהשית עליו בית משפט קמא. בית המשפט התייחס במקרה זה לתסוקיר החובי של הנאשם ולתופעה החמורה של יוצאי יחידות קרביות

המחזיקים בפריטי נשק משירותם הצבאי אך סבר כי אין מדובר בהחזקת מניעים עבריניים. יצוין כי דעת המיעוט בערעורו סקרה שיש להטיל על הנאשם עונש של 14 חודשים מאסר;

בת"פ (מחוזי-חיפה) נס-13153-08-15 **מדינת ישראל נ' עמאש** (פורסם בנבו, 4.4.2016) השית בית המשפט על הנאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בהחזקת אקדח, כדור ומחסנית ובה כדור נוסף בשטח פתוח עונש של 6 חודשים מאסר לרכיבי בעבודות שירות בשל תפקיד חיובי ופוטנציאלי שיקומי גבוה.

בנוסף לפסקה שצרפו הצדדים, אפנה אני גם לזו:

בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי** (פורסם בנבו, 22.2.07) בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה וגזר על הנאשם שהורשע בהחזקת נשק, אקדח, מחסנית ותחמושת ובהפרעה לשוטר עונש של 24 חודשים מאסר חלף 12 חודשים מאסר שהשิต עליו בית המשפט המחוזי.

בע"פ 2541/17 **שהאר זיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.5.2018) בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות של שהיה בלתי חוקית וסיווע להחזקת נשק בכך שסייע להחזק אקדח עם 5 כדורים יחד עם אחרים ברכב והותיר על כנו עונש של 6 חודשים מאסר שהשיט עליו בית משפט קמא.

יצוין, כי במקרה זה לנימוק היה עבר פלילי והוא אף הורשע כאמור גם בעבירות שהוא שלא כדין בישראל (אם כי הייתה לו זיקה לישראל והוא פעל להסדיר מעמדו). מайдך, בעניינו של הנאשם שם הוגשה המלצה שיקומית של שירות המבחן, הוא לא נzag ברכב בו נתפס האקדח כי אם יש במושב האחורי ולא יוחסה לו בריחה מהמשטרה.

בע"פ 700/18 **רוזאי גרבוי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.5.18), בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם שהורשע בסיווע להחזקת ולנשיות נשק מסוג קרל גוסטב והותיר על כנו עונש של 7 חודשים מאסר לצד עונשים נוספים. בית המשפט העליון עמד על חומרת מעשיו של הנאשם גם בגין עבירת הסיווע שיוכסה לו. בשים לב לאמור ולעבודה שאותו נאשם (בדומה לענייננו) לא עשה ממשאים שימושיים להשתלב בהליכי שיקום נדחה כאמור ערעור הנאשם. יעיר, כי במקרה מקרה המאשימה הגבילה עצמה לעונש של 9 חודשים מאסר. בនוסף, באותו מקרה לא יוחסה לנימוק עבירה פרט לעבירה הנשק, אם כי העבירה שם הייתה חמורה יותר (סיווע לנשיות נשק [רובה] ולא סיווע להחזקת).

בת"פ (מחוזי-חיפה) 19-01-14456 **מדינת ישראל נ' חגייר ואח'** (פורסם בנבו, 29.10.2019) גזר בית המשפט על הנאשם 4, צעיר ללא עבר פלילי, שהורשע בעבירה של סיווע להחזקת ולהובלה של אקדח עונש של 6 חודשים מאסר לרכיבי בעבודות שירות לאחר שירות המבחן המליך שלא להשיט עליו עונש מאסר אחורי סורג ובריח.

בת"פ (מחוזי-באר שבע) 14-09-48795 מדינת ישראל נ' ابو מדעם ואח' (פורסם ב公报, 20.7.2015), השית בית המשפט המחוזי, במסגרת הסדר טיעון, עונשים שונים על נאים בעלי עבר פלילי.

בית המשפט השית על נאם 1 שהורשע בהחזקת נשק (שני אקדחים, שני מחנסנות ושנים עשר כדורים) עונש של 12 חודשים מאסר וקנס עליו סוכם במסגרת הסדר הטיעון בסך של 50,000 ₪ ועל נאם 2 שהורשע בסטיון להחזקת נשק השית בית המשפט המחוזי עונש של 5 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות, כאשר מלכתחילה הגבילה המדינה עצמה בטיעוניה ביחס לנאם זה לעונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

15. לא מצאי בעניינו לחרוג ממתחם העונש ההולם ובתוך מתחם העונש ההולם מצאי לחת משקל להודאת הנאם, הודה שיש בה ממש לקיוח אחריות וחיסכון בזמן שיפוט.

כן נתתי משקל לגילו הצער של הנאם, לכך שהוא למעשה געדר עבר פלילי (למעט רישום ישן מבית משפט לנוער המתיחס לאי הרשותה בגין עבירה של הפרעה לשוטר) ולנסיבותיו האישיות - משפחתיות המורכבות. כן נתתי משקל לפרק הזמן הממושך בו שהה הנאם במעצר בפיקוח אלקטרוני.

נתתי משקל גם לחלוקת החובים בתסוקיר שירות המבחן. אף שהנאם לא שולב בסופו של יום בהליך הטייפול מצאי לחת משקל להתרשםות שירות המבחן לעניין דפוסי התנהלותו החובים של הנאם ולעובדה כי הוא הורטע מעצם ההליך הפלילי שהתקיים בעניינו.

לצד זאת, נתתי דעתך לכך שהנאם לאלקח אחירות מלאה על מעשיו בפני שירות המבחן ונטה לצמצם חלקו; לכך שהנאם בסופו של יום לא התגיס לטיפול שהוצע לו ולמעשה נעצר לאחר שהפר את תנאי הפיקוח האלקטרוני. בית משפט זה לא התעלם מהקשרים של הנאם ומשפחתו בקיים הפיקוח משך תקופה ממושכת, ואף דחה הבקשה הראשונה לעזין חזר בהחלטת המעצר בפיקוח האלקטרוני והורה על החזרתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, ואולם אף לאחר מכן שב הנאם והפר התנאים בניגוד להתחביבותו עד שהממונה על הפיקוח החליט מנהלית על העברת הנאם למעצר של ממש, החלטה שקיבלה אישור של בית המשפט בהסכמה בא כוחו של הנאם.

התנהלות זו, כמו גם בקשה הנאם שלא לשוב אל שירות המבחן בהמשך ולגזר את דין מוקדם ככל הנימן, אינם למעשה האפשרות לשילוב הנאם בהלכים טיפוליים.

ה גם שחוسر שיתוף הפעולה של הנאם בתגיסות לטיפול נבע בעיקר מקשרים הקשורים ביכולת הפיקוח וההימצאות בתנאים שנקבעו, הסיכון עליו הצביע שירות המבחן בתסוקיר הראשון להישנות עבירות דומות יותר על כן.

נתנו זה משליך על הצורך לתת ביטוי בענישה גם לשיקולי הרתעת היחיד בעניינו. על כך יש להוסיף, כי כעולה מהפסקה אליה הפנית, בעבירות נשק יש צורך לתת ביטוי בענישה גם לשיקולי הרתעת הרבים.

הצדדים התייחסו בטיעוניהם כمفорт לעיל גם לנפקות של העונשה שהוטלה על הנאים 2 ו-3 על עונשו של הנאשם, ובפרט לעונשה שהוטלה על הנאשם 2 שהורשע בעבירות דומה לאלו שבנה הורשע הנאשם (14 חודשי מאסר ועונשה נלוית כאמור לעיל).لاقורה, יש מקום להטיל על הנאשם עונש זהה או דומה לזה שהוטל על הנאשם 2 כנגזר מעקרון האחדות בעונשה, ואולם סבורני כי בעניינו יש מקום לתת משקל מוגבל לעקרון זה.

אחד התנאים ליישום עקרון האחדות בעונשה הוא קיומה של זהות או דמיון בולט בנסיבות ה"מעשה" ו"העשה". לעניין זה ראו ע"פ 9919/17 **מוחמד זועבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.7.2019), פסקה 12:

"**עקרון אחדות העונשה, הנגזר מעיקרונו שווין הנאים בפני החוק, מחיב שמירה על הלימה בין עונשם של נאים בעלי נסיבות אישיות דומות אשר ביצעו עבירות הדומות באופיין** (ראו: ע"פ 5640/97 ר'יך נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 433, 471 (1999); ע"פ 5576/06 9792 נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (1.4.2007); ע"פ 10/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 לחוות דעתו של השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן (14.4.2011) (להלן: עניין פלוני))."

בעניינו, לא קיימת זהות או דמיון בולט בין הנאשם לנאם 2 במישור ה"עשה". הנאשם בעניינו הוא צער, כבן 24 בעת ביצוע העבירות, ואילו הנאשם 2 היה כבן 35 בעת ביצוע העבירות. בנוסף, לנאם אין עבר פוליטי (למעט אי הרשותה הישנה מבית משפט לנער) ואילו לנאם 2 עבר פוליטי עשיר והוא ריצה בעבר מספר תקופות מאסר.

לא זו אף זו, עונשו של הנאשם 2 נגזר לאחרAIMOZ הסדר עונשי "סגור" אליו הגיע עם המאשימה, כאשר השיקולים לAIMOZ הסדר מסווג זה אינם חופפים לשיקולים ששוקל בית המשפט בוגזרו את הדין בדרך הרגילה בהתאם למתחוה של תיקון 113 לחוק העונשין. הסדר עונשי "סגור" מבטא על דרך כלל את כח המיצוי של הצדדים במשא ומתן שניהלו ואין הכרה שהוא ישליך במלואו על עונשו של נאם נוסף שלא הגיע להסדר עונשי, לקולה או לחומרה .

נוכח האמור סבורני כי לא יהיה זה נכון להשווות או לקרב עד מאוד עונשו של הנאשם לזה של הנאשם 2. לצד זאת, אין בהבדלים אלו שבין הנאשם 2 כדי להצדיק הימנענות מהשתת עונש של מאסר בפועל מאחריו סוג ובריח גם בעניינו של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירות, לקיחת האחריות החקלאית, הבריחה מהמשטרה במהלך האירוע, חוסר הרצון להשתלב בהליך טיפול, מדיניות העונשה בעבירות הנשך ושיקולי ההרעתה, כולם מצדיקים השתת עונש של מאסר בפועל ממש.

אכן, הנאשם נמצא כשיר לרשות מאסר בעבודות שירות, ואולם הובהր לנאם ולבא כוחו כי חווות הדעת של הממונה על עבודות השירות הזמנתה אך לבקשת בא כוחו של הנאשם, כשהובהר כי אין מקום לפתח ציפייה

לענין העונש כתוצאה ממהלך זה. משפטית ובחנותי לעומק טיעוני הצדדים וההיפות אליהן הפנו ואת תסקרי השירות המבחן הגעתי כאמור לכל מסקנה לפיה לא ניתן להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות.

לענין אי פיתוח ציפייה מעצם ההפניה לממונה על עבודות השירות ראו למשל רע"פ 756/21 **על סלים מסארוה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.2.2021) פסקה 7; רע"פ 6466/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.9.2019) פסקה 8 וההיפות שם.

באשר לרכיב הקנס לו עטרה המאשימה, אצין כי התחשבתי בנסיבות ביצוע העבירות ובכך שאין זיקה לשירה לפגיעה בKENIN או לשיטת רוח כספי או מניע של בצע כסף בבסיסן, כמו גם לנسبותיו האישיות-משפחתיות המורכבות של הנאשם אשר היה עצור (ממש ובפיקוח אלקטרוני) תקופה ממושכת, מה שהוביל על יכולתו להתפרקנס.

עוד אוסיף, כי גם בענין הקנס לא מצאת שיש הכרח לגזר גזירה שווה בענינו של הנאשם מהקנסות שהוטלו על הנאים 2 ו-3, קנסות עליהם הסכימו ב"כ הצדדים במסגרת הסדר הטיעון.

באשר לרכיב פסילת רישוון הנהיגה לה עטרה המאשימה, הרי שבשים לב לכך שה הנאשם הוא זה שנаг ברכב והוא זה שבפועל ברוח מהשוטרים שכרו לו לעצור, מצאת שיש מקום להטיל על הנאשם גם רכיב עונשי זה.

יחד עם זאת, מצאת שלא להכבד את היד עם הנאשם גם ביחס לרכיב זה בשים לב לתמהיל העונשה וליתר נסיבות העניין.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל בגיןימי המעצר (ימי מאסר אחורי סORG ובריח).

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, שה הנאשם עברו עבירה נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, שה הנאשם עברו עבירה של הפרעה לשוטר.

ד. קנס בסך 2,000 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בעשרה שיעורים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.2021.

ה. אני פוסל את הנאשם מלחזיק או לקבל רישוון הנהיגה במשך 4 חודשים החל מיום שחרורו מן המאסר. על הנאשם להפקיד את רישוון הנהיגה בנסיבות בית המשפט לצורך תחילת מנין תקופת הפסילה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021 בנסיבות הצדדים.